

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

Albrechtas Durer

Maldai sudėtos rankos

XXVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lekcija

(1 Tes. 1, 2-10)

BROLIAI: Mes dėkojame Dievui už jus visus, atsimindami jus savo maldose. Mes nuolat atsimername Dievo ir mūsų Tėvo akivaizdoje jūsų tikėjimo darbą, vargą, meilę ir ištvermę viltyje mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, žinodami, Dievo mylimieji broliai, jūsų išrinkimą, nes mūsų Evangelija atėjo pas jus ne tik žodžiais, bet ir su jėga, su šventąja Dvasia ir pilnu įsitikinimu. Jūs juk žinote, kokie mes buvome jūsų tarpe dėl jūsų. Jūs pasidarėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priimdami žodį dideliame sielvarte šventosios Dvasios džiaugsmu. Taip jūs pasidarėte pavyz-

dys visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Akajoje. Nes, pradėdant nuo jūsų, Viešpaties žodis pagarsėjo ne tik Makedonijoje ir Akajoje, bet jūsų tikėjimas į Dievą pasidarė žinomas ir visur, taip kad mums nėra reikalo ką nors apie tai kalbėti. Nes jie patys pasakoja apie mus, koks buvo mūsų pas jus atėjimas ir kaip jūs gręžėtės nuo stabų į Dievą, kad tarnautumėte gyvajam ir tikrajam Dievui ir lauktumėte iš dangaus jo Sūnaus Jėzaus (kurį jis prikėlė iš numirusiųjų), kurs mus išgelbėjo nuo ateisiančios rūstybės.

Evangelija

Mato 13, 31-35

ANUOMETU: Pasakė Jėzus minioms šį prilyginimą: Dangaus karalystė panaši į garstyčių grūdą, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Jis, tiesa, mažiausias tarp visų sėklų, bet, užaugęs didesnis už visas daržoves, ir iš jo darosi medis taip, kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena jo šakose. Jis pasakė jiems kitą prilyginimą:

Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteriškė ėmė ir įmaišė trijuose miltų saikeliuose, kolei visa įrūgo. Visa tai Jėzus kalbėjo minioms prilyginimais, ir be prilyginimų jis jiems nekalbėjo, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Aš praversiu savo burną prilyginimais, išpasakosiu nuo pat pasaulio kūrimo paslėptus dalykus.

Bažnyčiai Afrikoje šiandien reikia afrikiečių šventųjų, kurie savo gyvenimu įrodytų, kad karžygiško šventumo aukštumos ir negrams yra tiek pat pasiekiamos, kaip baltosios ir geltonosios rasės krikščionims.

Afrikos kardinolas L. Rugambwa

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, MIC.

GARSTYČIOS GRŪDAS

Labai yra reikšmingas šių metų lapkričio trečiojo sekmadienio evangelijoje trumpas, bet reikšmingas, prilyginimas apie garstyčios grūdą. Jėzus Kristus prilygina dangaus karalystę arba Bažnyčią tam mažam grūdeliui, kuris dygsta ir iš jo išauga net medis, kad dangaus paukščiai atskrenda ir gyvena jo šakose. Mat garstyčios Palestinoje užauga iki trijų metrų aukščio ir panašios į nedidelius medelius.

Dievo karalystė pasaulyje

Atrodo, kad nieko nėra taip menko ir taip paprasto, kaip dangaus karalystė arba Bažnyčia savo pradžioje: jos Steigėjas Kristus gimsta gyvulių pastogėje, per 30 metų gyvena vargingo amatininko namelyje, per tris metus skelbia savo mokslą vargšų tarpe visiems žmonėms taip, kad ir nemokytieji gali lengvai suprasti. Kada V. Jėzus įžengė į dangų, Bažnyčia dar buvo sudaryta iš mažos dvylikos žmonių grupelės, kuri telkėsi apie švč. Mariją. Tačiau šis pirmasis branduolys turi stebėtiną jėgą, kad per ne daugelį metų pasiskleidė plačiosios imperijos visuose kraštuose. Amžių bėgyje Bažnyčia iš to mažučio grūdelio išaugo į milžinišką medį, kurio šakos pasiekia dabar kiekvieno žemės rutulio kraštą ir to medžio pavėsyje suranda sau prieglobstį visų kalbų ir tautų žmonės.

Bažnyčia tai nėra vien tiktai žmonių draugija, bet žmonių, kurių vadovas arba galva yra Kristus, Dievo Sūnus. Bažnyčia yra visas Kristus, tai yra tikintieji, sudarantieji su Juo vieną Kūną. Bažnyčia yra mistinis Kristaus Kūnas, kurio nariu yra kiekvienas pakrikštytasis. Mylėti Bažnyčią — tai mylėti Jėzų Kristų; dirbti Bažnyčios gerovei reiškia dirbti mistinio Kristaus Kūno augimui. Maldos "Tėve mūsų" prašymas "Teateinie Tavo karalystė" išreiškia tai, ko nori iš mūsų dangiškasis Tėvas.

Mums atrodo, kad mažai galime padaryti Bažnyčios plėtotei. Darykime bent visa širdimi, dirbkime tai, ką galime, nors to stebėtino medžio pavėsyje, tai reiškia net kitiems nepastebimai, kad daugiau žmonių rastų savo išganyką.

Meilės ištikimumas Bažnyčiai

Gražiai tą meilę Bažnyčiai nusako popiežius Pijus XII enciklikoje "Mystici Corporis": "Nieko garbingesnio, nieko kilnesnio, nieko geresnio negali būti išgalvota, kaip priklausyti šventajai, katalikiškajai ir apaštališkajai Romos Bažnyčiai, per kurią tampame tokio garbingojo, vienos kilnios Galvos vadovaujamo, Kūno nariais, vienos dieviškos Dvasios persunkti, to paties mokslo ir tos pačios Angelų Duonos šioje žemės tremtyje stiprinami, iki galėsime savo metu naudotis ir vienoda laime danguje." Toliau apie tos meilės ištikimumą taip rašoma: "Tebūna mūsų meilės svarbiausias dėsnis: Kristaus Sužadėtinę (Bažnyčią) taip mylėti, kaip Kristus ją mylėjo ir savo krauju atpirko. Dėl to turi būti mums brangūs sakramentai, kuriais mus geroji Motina Bažnyčia stiprina. šventės, kuriomis ji mus guodžia ir džiugina, šventos giesmės ir liturginiai papročiai, kuriais ji kreipia mūsų širdis link dangaus, taip pat ir sakramentalijos bei įvairios pamaldumo praktikos, kuriomis toji pati Bažnyčia meilingai persunkia tikinčiųjų širdis Kristaus dvasia ir jas pakelia... Neužtenka, toliau, šį mistinį Kūną tik tiek mylėti, kiek jis pasireiškia savo dieviškąja Galva ir dangiškomis dovanomis, bet mes privalome parodyti jam savo veiklią meilę ir jojo mirtingojo kūno išvaizdoje, jojo žmogiškuose, silpnuose sąnariuose, kartais ne visai tinkančiuose šiame garbingame Kūne užimamai vietai."

Bažnyčios meile dega ištikimieji Dievo tarnai. Štai, arkivyskupas Jurgis Matulaitis savo dienoraštyje rašo: "Norėčiau iki paskutiniam savo kraujo lašeliui paaukoti už Tave (Dieve), viską atiduoti, visko išsižadėti ir gyvenimo ir visko, kad tik Tavo garbė augtų ir Tavo Bažnyčia tarptų ir kultų... Jei valia prašyti, tai duok, Viešpatie, kad aš būčiau Tavo Bažnyčioje nelyginant magnetę, puodkelę, kuria viską valo, o suvartoję meta šalin kur į tamsiausią kampą ir biauriausią kampą... Duok, kad aš būčiau paniekintas, kad susinešiočiau, sudilčiau, kad tik Tavo garbė augtų, platintųsi, kad tik tuo prisidėčiau prie Tavo Bažnyčios tarpimo... Duok, kad sudegčiau kaip ta žvakė ant altoriaus nuo darbo kaitros ir meilės ugnies Tau ir Tavo Bažnyčiai."

Dievo karalystė mummyse

Garstyčios grūdo prilyginimas duoda progos pamąstyti ne tiktai apie Dievo karalystės augimą pasaulyje, bet taip pat tos karalystės augimą mūsų širdyse. Argi V. Jėzus nėra pasakęs: "Dievo karalystė yra jumyse" (Lk. 17, 21). Taip pat mummyse ši stebėtina ka-

ralystė turėjo savo pradžią iš mažiausio grūdėlio — Dievo malonės sėklos — tos pašvenčiamosios malonės, kurią, mums nežinant ir stebėtinu būdu, Dievas pasėjo mummyse per krikštą. Be to, ji puoselėjama mūsų širdyse per veikiančiąją malonę gerų įkvėpimų, dieviškojo žodžio pagalba. Jei mes tai pasėtai sėklai padarome gerą dirvą, ji išdygusi mūsų sieloje klesti, palenkdamas Dievo karalystės viešpatavimui. Tokioje sieloje kuriasi Dievo karalystė.

Kai mylime Dievą visa širdimi, ten yra Dievo karalystė. Kaip gi sudaryti tos karalystės sėkmingą plėtotę mummyse? Tai paaiškina minėto jau pradžioje sekmadienio evangelija prilyginime apie raugą (mieles). Dievo malonė — tai tas raugas, kuris perima mus ir sudievina. Dievo malonė piešia paveikslą mūsų sieloje. Malonė tam yra duota, kad ji gydytų, pakilintų ir pašvęstų mus. Kada pilnai bus atliktas šis darbas, tuomet galėsime pasakyti, kad tai yra tikrai Dievo karalystė mūsų sielose.

Teatinie Tavo karalystė į pasaulį ir mūsų širdis — teisie kasdienis ir nuoširdus mūsų prašymas.

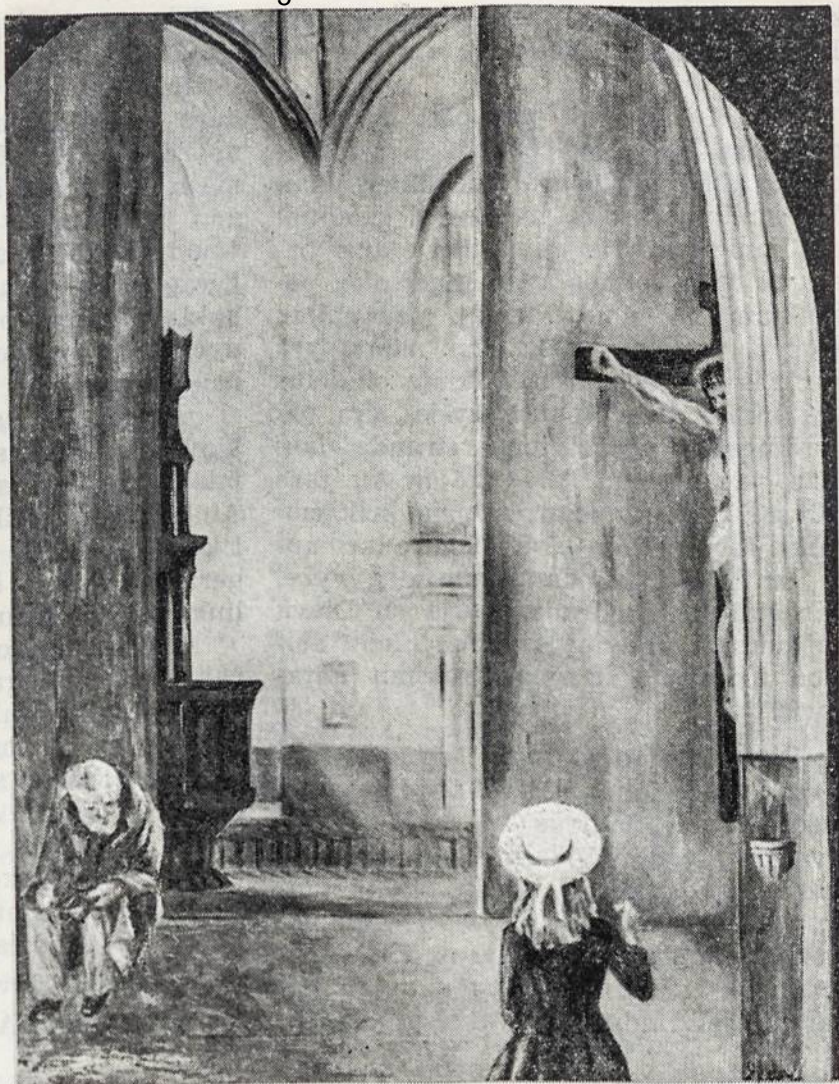
g. m

PAŠAUKIMŲ APAŠTALAVIMAS

Der paskutinius du dešimtmečius pagyvėjo bandymai padidinti kokybę ir skaičių kandidatų, kurie nori savo gyvenimą ypatingu būdu pašvęsti Dievo tarnybai. Daugeliui vyskupijų ir vienuolynų būtinai reikalinga padidinti savo personalą. Šio bendro ir gyvybinio klausimo sprendimui jie yra padarę išsamias studijas apie pašaukimus ir net yra panaudoję naujausią techniką, ieškant pašaukimų per skelbimus ir asmeniškų susitikimus. Kartais atrodo, kad jie remiasi daugiau protiniais išskaičiavimais, užmiršdami dvasinę pašaukimų pusę.

Šv. Raštas sako: "Piūtis, tiesa, didelė, o darbininkų maža. Taigi, prašykite piūtis Viešpatį siųsti darbininkų į savo piūtį" (Lk. 10, 2). Ir šv. Paulius apaštalas, aiškindamas, kodėl vyriausias kunigas renkamas iš žmonių tarpo, sako, kad jo pašaukimas paeina iš Dievo, kaip Aaronas, o ne paties pasirinkta privilegija.

Gana aišku, kad pašaukimas paeina iš Dievo ir yra atsakymas į maldavimą. Be jokios abejonės, yra tai ypatinga Dievo apvaizda pašaukimas. Mūsų televizijos, radijo, spausdinto žodžio amžiuje linkstama viską pagražin-

Eldos Rudzaitienės — Ramybės beiškant — kūriny, išstatytas jaunųjų dailininkų parodoje, kuri įvyko spalio mėn. Jaunimo centre, Chicagoje.

ti, kad kreipimasis būtų patrauklus. Pašaukimų ieškojimas tokiu būdu gali būti kenksmingas, nes gyvenimas yra visai skirtingas nuo šių pagražinimų, kurie yra neteisingi ir klaidinantieji.

Pašaukimas yra rimtas dalykas asmeniui, kuris jį turi, ir bendruomenei, kuriai jis patarnauja. Pašauktasis privalo turėti reikalingas kūno ir sielos ypatybes, kad tinkamai eity pašaukimo pareigas, kad nebūtų pašaukimo srovės nešamas.

Kadangi pašaukimo klausimas yra toks jautrus, atrodytų, bendrai kalbant, jog turintieji pašaukimą, būtų pirmieji, kurie atrastų jį kituose. Reišk-

kia, kiekvienas, kunigas, sesuo vienuolė ar broliukas turėtų būti pašaukimų ugdytoju ir direktoriumi

Beveik visose kalbose kunigas vadinamas tėvu, nes Dievo žodžio (Evan-gelijos) tarnyba ir sakramentų tieki-mu jis duoda dvasiškos gyvybės ki-tiems. Žodis "tėvas" įgytų pilną savo prasmę, jeigu kunigas, dvasiška pras-me, galėtų pagimdyti kitą kunigą. Bai-minuosi, kad daugelis šiuo atveju nu-sikalsta dvasiškai gimdymo kontrolei. Be abejo, pašaukimų reikaluose turin-tieji pašaukimą gali patraukti, atpa-žinti ir paraginti pašaukimą. Jeigu trūksta pašaukimų, atvirai prisipažin-

kime ir priimkime atsakomybės dalį. Turime maldauti Viešpatį siųsti darbininkų.

Kiti, kurie gali paruošti pasauliui gerą žemę, tai tėvai ir šeima. Labai paaiškėja, kur matome didelį skaičių giminių, brolių ir seserų, gimininių kunigams. Negalima per daug pasakyti apie šeimos ir namų įtaką pasauliui klausime. Pirmoji pasauliui koplyčia yra namuose. Kur namai yra iširę, iš ten išeinąs pasauliui skaičius yra mažas. Kur šeimos ryšiai yra pavyzdiniai tamprūs, ten atsiranda daugiau pasauliui. Tai ypač ryšku tose šalyse, kur yra daug stiprių krikščioniškų šeimų. Kaip tėvai bendradarbiauja su Dievu, duodami naują gyvybę, panašiai jie bendradarbiauja su Dievu pasauliui ugdyme ir stiprinime. Šeimos židinys sudaro pasauliui šiltdaržį.

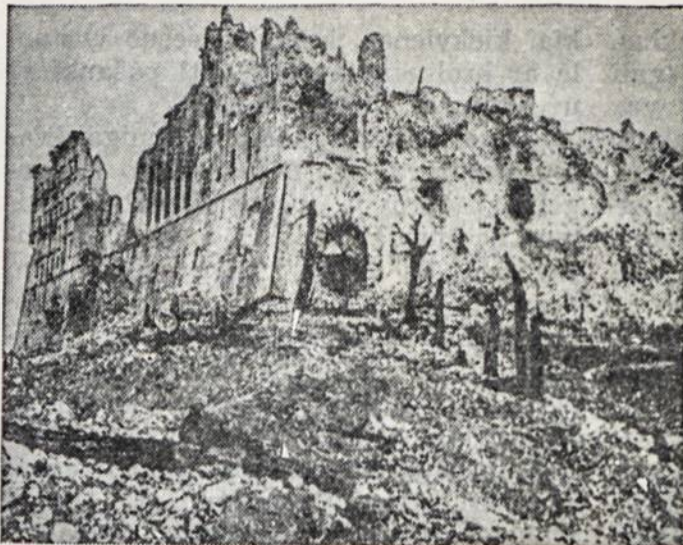
Parapinė mokykla irgi ugdo pasauliui. Jaunuoliai, lanką pradinės mokyklas, ypač jautrūs ir paklauso šv. Dvasios įkvėpimų. Galima čia priminti, kad nors daugiau katalikų vaikų lanko viešąsias mokyklas, vienok daugiau pasauliui atsiranda parapinėse mokyklose. Mokyklos galėtų daugiau padaryti, jei ragintų vis didesnį skaičių

vaikų paaukoti savo gyvenimą Dievo tarnybai.

Pagalčiau, ir visi žmonės, kurie sudaro plačiąją visuomenę ir bendruomenę, jie irgi turėtų rūpintis pasauliui, nes, kaip šv. Povilas sako, kunigas yra paimtas iš žmonių, kad galėtų žmones atstovauti jų reikaluose pas Dievą... Šiandien girdime tiek daug, kokį vaidmenį pasauliečiai atliks Bažnyčios gyvenime... Štai tinkamas būdas: tegul visa bendruomenė meldžiasi už pasauliui, tegul stoja į pasauliui ugdančias draugijas, tegul remia Bažnyčią, steigiant seminarijas. Amerikos katalikai ypač pasižymi ne tik misijonierių šelpimu, bet ir savo gera bei dosnia širdimi kunigams, broliukams ir vienuolėms.

Baigdamas noriu pasakyti, kad tikrai yra ypatinga Dievo apvaizda pasauliui, nes niekas gi neima pats sau pagarbos, nebent būtų Dievo pašauktas. Dievas savo keliais taip viską sutvarkys, kad Jo pašauktasis asmuo atliks Jo darbą. Jėzus Kristus, tapęs žmogumi, atpirko žmoniją. Panašiai pasinaudos mumis pratęsti Jo kunigybę čia ant žemės.

Pagal arkivysk. C. Damiano
paruošė kun. A. Naudžiūnas, M.I.C.

1944 m. karo bombų sugriautas garsusis Montecassino benediktinų vienuolynas, Italijoje.

NAUJOS PAJĖGOS,

NAUJOS IDĖJOS

Tėvai marijonai, šalia plačiai skaitomo dienraščio "Draugo" ir daugelio pamėgto "Laivo", leidžia dar ir anglų kalba mėnesinį žurnalą "The Marian", kuris deda didelių pastangų pritraukti kuo daugiau aukštų kvalifikacijų bendradarbių ir savo turinį daryti svaresniu. Tas žurnalas ypač tinka tiems, kuriems lietuviškai jau yra pasidarę sunku beskaityti.

Sąžinė ir sveikata

"Laivo" skaitytojai jau anksčiau turėjo progos susipažinti su "The Marian" žurnale išspausdintu dr. Zenono Danilevičiaus straipsniu, atskleidžiančiu, kaip negryna žmogaus sąžinė, kylanti iš dorovės dėsnių laužymo, sudaro vidaus įtampą žmogui ir kenkia jo sveikatai. Tas straipsnis tiek įdomus, kad vėliau "The Marian" redakcija gavo laiškų iš rašančių naujas studijas, kad jiems prisiųstų tą "Marian" numerį, kuriame tilpo dr. Danilevičiaus minimas straipsnis.

Vieškelis į amžinybę

Toliau, žurnale "The Marian" lietuvis Urugvajaus konsulas Feliksas Stungevičius, į tarptautinius vandenis prasiūšęs vyras, parašė straipsnį, aiškinantį — ką religija reiškia jo gyvenime. Visų pirma reikia pažymėti, kad tai aukštų sugebėjimų vyras, be kitų dalykų — pirmininkas Tarptautinio kalbų ir susižinojimo centro Chicagoje. Jis savo straipsnyje pažymi, jog gyvenimas įtikino, kad religija įneša harmoniją, darnumą į žmogaus vidų, į jo sielą. Jis pabrėžia, kad žmogaus ir jo civilizacijos padėtis daug priklauso nuo jo religinio tikėjimo, nuo krikščionybės. Religija tai vieškelis į amžinybę. Jis sakosi, kad religija buvo kaip jam pačiam, taip ir jo šeimai vadovaujanti jėga.

Teisėjo patyrimas

Teisėjas Alfonsas F. Wells, sutelkęs gausų patyrimą sprendamas įvairias bylas, parašė straipsnį apie nepilnamečių nusikaltimus. Jo ta studijėlė buvo

Atstatytas Montecasino vienuolynas. Čia spalio 25 d. lankėsi Šv. Tėvas ir konsekrovo atstatytą bažnyčią. Praėjusiais metais norėjo ten vykti popiežius Jonas XXIII, bet, deja, mirtis sutrukdė.

taip sviri, kad net persispausdino kai kurie kiti žurnalai. Teisėjas Wells pažymi, kad kiekvienas, kuris savo gyvenime vadovausis dešimčia Dievo įsakymų, niekada netaps nusikaltėliu. Vaikas turi būti nuo mažens įpratintas gerbti Dievą, gerbti tėvus, pagerbti kitų nuosavybę, būti klusniu Dievo nuostatams.

Naujos eros aušra

Profesorius Antanas Paplauskas-Ramūnas, dėstęs Lyginamosios pedagogikos centre Ottawos universitete, Kandoje, savo straipsnyje iškėlė, kad visuotinis Bažnyčios susirinkimas tai aušra naujos eros krikščionybėje ir apskritai visame krizėn patekusiame pasaulyje. Dar senaisiais amžiais krikščionybė sujungė išsisklaidančią senąją civilizaciją ir ją išgelbėjo nuo pavojaus ir pražūties. Nykstančioje cezarių imperijoje Kristaus Bažnyčia iškilo kaip vienintelė gaivinanti ir atnaujinančioji jėga. Bažnyčia reiškia pripažinimą, kad Dievas yra visų tėvas ir kad visi žmonės per žmogumi tapusį Dievą Jėzų Kristų tampa broliais.

Religijos įtaka į budo ugdymą

Daktaras Albinas Liaugminas, anksčiau dėstęs psichologiją ir filosofiją Kolumbijos valstybiniame universitete, o dabar dėstęs Lojolos universitete Chicagoje, savo straipsnyje iškėlė faktą, kaip labai religija yra svarbi žmogaus charakterio formacijai, ugdymui. Tikėjimas yra labai teigiama, konstruktyvi žmogaus asmenybės dalis. Be jo gali išsivystyti žmogaus mintijime trūkumai, gali vesti į kai kuriuos emocinius audringumus, sutrikimus. Prof. Liaugminas primena, kad Šveicarijos profesorius dr. Jung, pats būdamas protestantas, prieš pradėdamas gydyti ka-

taliką pacientą, mėgdavo jį pasiūsti pas kunigą išpažinties. Jis buvo įsitikinęs svarbumu dogmų ir apeigų ir, be kitų dalykų, išpažintį laikė svarbiu dalyku net protinei higienai. Religija yra neatskiriama gero charakterio dalis, — skelbia prof. Liaugminas.

Įdomu, kad žurnale "The Marian" protestantų profesorius dr. Lewis Briner parašė išsamų straipsnį apie Vatikano išleistos konstitucijos liturgijos klausimais.

Ispanų kalbos ir literatūros dėstytoja Wisconsin universitete dr. Birutė Ciplijauskaitė žurnale "The Marian" savo vertingu straipsniu apžvelgė eilę naujų Ispanijos poetų, rašytojų, kurie taip aukštai vertina religinę mintį.

Tufts universiteto profesorius dr. Kvaraceus, lietuvis, išryškino pavojus, kylančius iš to, jog žmonijoje darant technologinę pažangą, atgal žengiama dvasios kultūros reikaluose.

Religijos vertė gyvenime

D'Youville kolegijos, esančios Buffalo mieste, sociologijos profesorius dr. A. Musteikis, išryškino, kad filosofija ir religija atskleidžia gyvenimo prasmę; dar daugiau — pripažinimas įgimtosios teisės, tikėjimas į religines tiesas teigiamai veikia į žmogaus gyvenimo slinktį ir padės atblokti komunizmo nelaimę.

Prof. V. Bieliauskas, Xavier universiteto psichologijos departamento direktorius, savo straipsnyje pabrėžia, kad religinis vaiko auklėjimas turi prasidėti kaip galint anksčiau.

Tie pavyzdžiai rodo, kad žurnale "The Marian" rašo plataus dėmesio verti autoriai, nagrinėdami svarbius klausimus.

J. Daugailis

Ištiesk, dangiškasis Tėve, savo laiminančią ranką ant visų šeimų, iš kurių pasirinkai sau apaštalus; kad jos niekuomet nesigailėtų savo bei savo vaikų pasišventimo, o jautų malonumą papildyti savo dovaną kasdiene malda bei auka, kad kunigiška sūnų misija kasdien taptų vaisingesnė.

Iš motinos maldos sūnaus šventimų dieną

Garsioji Mozės marmurinė statula, kurią sukūrė Michelangelo. Šioji statula yra Šv. Petro grandinėse bažnyčioje, Romoje.

MICHELANGELO PAMALDUMAS

A. Diemedis

Šiomet suėjo lygiai 400 metų nuo Michelangelo (Mykolo Angelo), didžiausio Vakarų pasaulio menininko, mirties. Bet, užgesus tai žvaigždei, tais pačiais metais patekėjo kita — nemarusis Šeks-pyras, nuo kurio gimimo šiomet taip pat minime 400 metų. O praėjus 150 metų nuo tų dviejų įvykių, gimė mūsų tauris Donelaitis Lazdynėliuose, Prūsų Lietuvoje, ir nuo tos dienos jau praėjo 250 metų.

Visi tie taurieji sukaktuvininkai dau-

giau ar mažiau susiję su krikščionybe, bet mus ypatingai mielai nuteikia krikščioniškas bei katalikiškas Michelangelo pamaldumas, išreikštas jo plačiašakėj kūryboj. Michelangelo (1475-1564) didžiąją savo amžiaus dalį praleido dar neprasidėjus reformacijai. Dėl to ir jo tikėjimas tebedvelkia viduramžišku vieningumu, nuoširdumu ir gilumu, kurio gali pavydėti naujieji laikai.

Vienas iš pirmųjų Michelangelo jaunystės kūrinių — Pieta, kurią, atvežtą

iš Šv. Petro bazilikos Vatikane, būsim nevienas matę New Yorko pasaulinėj parodoj. Kūriny glūdi gilus religinis pergyvenimas. Kai kažkas paklausė, kodėl švč. Marijos veidas toks jaunas, Michelangelo atsakė: Amžinoji meilė niekad nesensta.

Galingas ryžtas ir religinis nusiteikimas kovoti už teisybę trykšta iš Michelangelo Dovydo veido, o dar daugiau sukaupta religinės išraiškos į Mozės veidą. Bet Michelangelo sudėjo gilius religinius jausmus ne tik į šias skulptūras, bet ir savo tapybos darbus. ypač Siksto koplyčios freskose Vatikane. Dievas neapleidžia Adomo, bet ištiesia jam ranką, prisiliečia jo piršto. Bet Paskutiniajame teisme Kristus ryžtingai vykdo, ką buvo žadėjęs geriesiems ir blogiesiems.

Michelangelo buvo ne tik didžiai genialus menininkas skulptorius ir dailininkas, bet ir poetas. Jis yra parašęs gražų pluoštą madrigalų ir sonetų, iš kurių trykšta gilus pamaldumas, pasišventimas Dievo valiai. Nutolti nuo Dievo, būti be Jo reiškia dvigubai kentėti.

*Nutolęs nuo Tavęs, o Viešpatie,
Aš vienišas, ir menkas, ir be visko,
Ir kai geidžiu aš numalšinti savo*

*skausmą
Aš mirštu dvigubai, ir vienišas, ir
nesutaikytas.*

Žmogus savo širdy turi kurenti karštesnę Dievo meilę, kad "tarp Tavo meilės ir manęs nebūtų ledo uždanog". Meilė tuo būdu nugali ir mirties galybę, ir poetas meldžia:

*O mano Viešpatie,
Duok man, mano paskutinėse valandose,
Savo atleidžiančių rankų pagalbą! Imk
mane nuo manęs,
Ir padaryk sau priimtinu, o Viešpatie!*

Gilaus pamaldumo ir nuoširdumo jausmus Michelangelo yra sudėjęs į vieną iš paskutiniųjų sonetų:

*Leisk, Viešpatie, Tave visur regėti,
Ir savo ugnimi mane uždeki;
Tik Tavo spinduliai, širdin patekę,
Tegali mano aklume padėti.*

*Tavęs, o Viešpatie, šaukiuosi,
Kai aš su savo aklumu kovoju;
Tu vėl mane atnaujini, vaduoji,
Ir pakeli, ir ramumu apjuosi.*

*Tu kartais sielą, dieviška malone
Sukurtą šitame inde tarpiajam,
Skaudžiam likimui palieki kelionėj.*

*Bet vėl jai duodi paramos ir maisto;
Ir kas gi, Viešpatie, varge sunkiajam
Jai duotų, jei ne Tu, vilties kaip vaisto?*

POPIEŽIAUS JONO XXIII ŠYPSNIAI

"Popiežius yra kalinys savo didžiose rūmuose", jis kartą pasakė jį aplankiusiems italams kaimiečiams.

* * *

Vienas Romos kurijos prelatas popiežiui pareiškė: "Neįmanoma sušaukti visuotinio Bažnyčios susirinkimo 1963 metais". "Gerai, tada jį šauksime 1962 metais", atsakė popiežius.

* * *

Popiežius Jonas XXIII prisipažino, kad jam buvo sunku užmigti tą vakarą, kai paskelbė savo planą sušaukti antrąjį Vatikano susirinkimą. Jis taip

kalbėjo su savim: "Jonai, ko neini miegoti? Kas valdo Bažnyčią: Šv. Dvasia ar popiežius? Aišku, kad Šv. Dvasia, ar ne? Taigi, Jonai, gali ramiai miegoti!"

* * *

Vienoje audiencijoje pop. Jonas XXIII atpažino kun. Pignatello, su kuriuo jis tarnavo I-jo Didžiojo karo metu. Kapelionas atsiklaupė ir pabučiavo popiežiškąjį ziedą. Priėmęs jo pagarbą, popiežius kareiviškai išsitempė ir su šypsniu tarė: "Seržantas Roncalli laukia jūsų įsakymų, generole!"

BAŽNYČIA ŠIŲ DIENŲ PASAULYJE

Visuotinis Bažnyčios susirinkimas neseniai svarstė kunigo gyvenimą ir jo darbus. Visa eilė kardinolų ir vyskupų kalbėjo apie kunigystę ir kunigus, išskeldami savo klebonų ir kunigų esminį vaidmenį Bažnyčios gyvenime bei apaštalavimo darbe, pabrėždami jų heroišką pasiaukojimą, atliekant savo pašaukimo pareigas. Beveik visi kalbėtojai pasisakė už tai, kad schema apie kunigystę ir kunigus būtų žymiai praplėsta, kad ji kunigų gyvenimą ir jų pareigas apimtų bent tiek pat plačiai, kaip jau Susirinkimo išdiskutuotos schemos apie vyskopus ir pasauliečius. Kunigai yra artimiausi ir tiesioginiai vyskupų bendradarbiai. Be kunigų vyskupas yra bejėgis. Be kunigų ir pasauliečiai negali pūnai atlikti savo misijos Bažnyčioje. Dėl to — pabrėžė visa eilė kalbėtojų — visuotinis Bažnyčios susirinkimas turi daugiau dėmesio skirti kunigo gyvenimui ir kunigo problemoms mūsų laikų pasaulyje. Šia proga buvo paminėtos skurdžios kai kur kunigų gyvenimo sąlygos tolimose kalnų ir kaimų parapijose. Turtingos vyskupijos ir turtingos parapijos turi jausti pareigą suteikti

pagalbą toms vyskupijoms ir parapijoms, — nesvarbu, kuriame pasaulio krašte jos bebūtų, — kurios nepajėgia savo kunigams sudaryti žmoniškas darbo ir gyvenimo sąlygas. Socialinis teisingumas reikalauja, kad kunigai pasirūpintų savo tėvais, savo šeimos nariais, kurie gal visą savo gyvenimą paaukojo, jais besirūpindami.

Kunigo gyvenimas ir jo pareigos

Šios ir daugelis kitų problemų iškilo, bediskutuojant schemą "apie kunigo gyvenimą ir jo pareigas". Schema buvo pateikta pilnaties posėdžio balsavimui. Didelė dauguma Susirinkimo tėvų slaptu balsavimu pasisakė už tai, kad visa schema, kaip nepakankama, būtų sugrąžinta komisijai, pavedant iš naujo ją perredaguoti ir papildyti pagal Susirinkimo duotus nurodymus.

Bažnyčios veikla šių dienų pasaulyje

Su ypatingu dėmesiu visame pasaulyje buvo laukiamos visuotinio Bažnyčios susirinkimo diskusijos apie "Bažnyčios veiklą moderniajame pasaulyje". Schemą šia tema labai rūpestingai rengė keletas komi-

Vysk. Česlovas Sipovič, marijonų vyriausias vadovas, Vatikano II visuotiniame susirinkime su vienu Brazilijos vyskupu, kurio vyskupijoje marijonai pradėjo misijų veiklą.

sijų su daugelio specialistų pagalba. Jos 12 įvairūs projektai buvo išsiuntinėti Susirinkimo tėvams, daug kartų iš naujo perredaguojami ir papildomi. Žymus prancūzų teologas domininkonas tėvas Congar schemą apie "Bažnyčios veiklą mūsų laikų pasaulyje" yra pavadinęs visuotinio Bažnyčios susirinkimo "Pažadėtąja žeme". Susirinkimas šia schema nori kuo plačiausiai atverti Bažnyčios duris mūsų modernių laikų žmonėms.

Iki šiol Bažnyčioje gal per daug vienašališkai buvo pabrėžiama jos juridinė, teisinė pusė, iškeliant Bažnyčią, kaip hierarchinę organizaciją, — pažymi tas pats tėvas Congar. — Bet tai yra nepilna tikrovė. Juridinė ir hierarchinė Bažnyčios pusė yra tikrai viena bažnytinės tikrovės dalis. Susirinkimas atskleidė kitą didžiosios bažnytinės tikrovės pusę. Jis mums parodė Bažnyčią kaip "Dievo tautą". Tai yra nepaprastai svarbu ir surišta su didelėmis

pasėkomis. Dabar Bažnyčia prieš mūsų akis atsiskleidžia su nuostabiu savo dvasingumu, drauge nesiliaudama būti tobula juridinė organizacija. Dabar Bažnyčia bus daug aktyvesnė, — pabrėžia tėvas Congar. — Bažnyčia bus plačiai atsivėrusi visoms žmonių problemoms. Visos žmogaus problemos drauge yra ir Bažnyčios problemos. Bažnyčia žemėje yra Kristaus atstovė, ji čia pratešia mūsų Išganytojo, žmogumi tapusio Dievo Sūnaus misiją. Dėl to ji turi būti atvira visai žmogaus tikrovei, visoms žmogaus problemoms. Tik taip ji galės būti panaši savo dieviškajam Mokytojui, kuris gyveno tarp žmonių ir su žmonėmis, kuris alsavo drauge su jais, kuris juos mokė, juos guodė, gyveno jų rūpesčiais ir vargais ir už juos mirė... Štai dėl ko su tokio dideliu susidomėjimu pasaulis laukia visuotinio Bažnyčios susirinkimo žodžio apie Bažnyčios veiklą mūsų laikų pasaulyje.

V. R.

L. R. K. SUSIVIENIJIMO VEIKLA

Spalio 1—2 dienomis Lietuvių Romos Katalikų Susivienijimo centro įstaiogos patalpose, Wilkes-Barre, Pa., įvyko pusmetinis direktorių tarybos susirinkimas. Iš sekretoriaus pranešimo paaiškėjo, kad per pirmąjį 1964 m. pusmetį bendras susivienijimo turtas padidėjo \$50,866,08 ir kad dabartinis naujų narių vėjus yra sėkmingesnis už ankstesnių metų vėjus.

Dabartinis vėjus užsibaigs Susiv. 78-se metinėse, būtent, š. m. lapkričio 22. Visos kuopos prašomos joms nustatytas kvotas įvykdyti. Nutarta 1965 metais naujų narių vėjų pravesti vasario, kovo, balandžio ir gegužio mėnesiais. Nutarta susivienijimui palankiai liet. spaudai pareikšti nuoširdžią padėką ir prašyti tolimesnės talkos tęsti visuomenei ir tautai naudingą darbą. Kur galima, steigti kursus paruošti kuopoms organizatorius sėkmingesniai naujų narių įrašymui.

Turint galvoje, kad jaunimas yra organizacijos šviesios ateities laidas, tad

ir šiam reikalui skirta daug dėmesio. Prel. J. F. Baltusevičius, adv. T. E. Mack ir Leokadija Donarovich išrinkti komisijon paruošti anketą patirti jaunimo pageidavimus ir sugestijas jaunųjų įtraukimui į susivienijimą ir į jo veiklą. Dėti pastangas, kad vyčių, ateitinių ir kitų idėjų jaunimo organizacijų nariai draudos reikaluose pasirinktų Kat. Susivienijimą.

Amerikos Lietuvių tarybon atstovais perrinkti prel. J. F. Baltusevičius, L. Šimutis ir V. T. Kvetkas.

Apsidraudimas Kat. susivienijime yra tikras ir saugus. Turi moderniškų apdraudos planus. Šalia savišalpos Susiv. remia savo tautos gyvybinius reikalus.

M. Z.

Pasiekusi šventumo siela yra kaip nauja žvaigždė, kuri nušvinta Bažnyčios danguje ir savo šviesa apšviečia naujus horizontus.

P. Benejau

Klausimai ir atsakymai

Kun. K. A. Matulaitis, MIC

Sudievinas žmogus

Svečias pamokslininkas pateikė neįprastų man minčių. Viena jų užsiliko ir ji mane painioja. Jis teigė, kad Išganytojas, prisikeldamas iš mirusių ir įžengdamas į dangų, sudievinos žmogų. Kažkaip sunku įtikėti. Žmonės pasiliekame žmonėmis, o ne dievais. Malonėkite paaiškinti. K. J-nė.

Jūsų pamokslininko mintį skelbė pirmiau šv. Jonas apaštalas. Apie Išganytoją kalbėdamas, šv. Jonas ap. rašo: "O kas jį priėmė, tiems jis davė galios būti Dievo vaikais, būtent, tiems, kurie tiki į jo vardą, kurie yra gimę... iš Dievo" (Jono 1, 12-13). Dievo vaiku būti yra ne kas kita, kaip įsijungti į dieviškąją prigimtį. Tai vyksta tikėjimu į Išganytoją ir nauju gimimu iš vandens ir šv. Dvasios, gaunant pašvenčiamąją Dievo malonę. Per tąją malonę. Per tąją malonę esame Dievo vaikai.

Visas Išganytojo darbas, jo žemėje buvimo tikslai, buvo ne vien atsisteisti Dievo teisingumui už visų mūsų kaltes, bet ir žmogiškąją prigimtį, žmogaus asmenį pakelti prie Dievo, sudievinoti žmogų. Atsiteisimas įvyko visu Išganytojo gyvenimu, o ypač jo mirtimi ant kryžiaus. V. Jėzaus nuopelnais gali pasinaudoti visi žmonės. Deja, ne visi sužino apie tą galimybę, o kiti nepaiso ir pasilieka su savo nuodėmėmis.

Antrasis švč. Trejybės asmuo įsikūnijo, Dievas tapo žmogumi, kad žmogaus kūne ir visoje prigimty pats Dievas patirtų žmogaus kūno ir dvasios ribotumą, kančią ir negalią. V. Jėzus, prisikėlęs iš mirusių ir įžengęs į savo amžiną garbę, kartu iškėlė su savim ir prisiimtą žmogiškąją prigimtį, kuri Išganytojuje sudaro vieną dieviškąjį asmenį. Šiuo būdu Dievas sudievinos žmogaus prigimtį. Savo malone jis leidžia, kad ir kiekvienas žmogus, įsijun-

gęs į Dievą tikėjimu ir meile, gyventų antgamtinu gyvenimu žemėje ir būtų kartu su Jėzumi Dievo amžinoje laimėje.

Nauji metai

Ar Naujų metų, sausio 1 d., visada buvo švenčiama? Juk tai yra V. Jėzaus vardo davimo diena. R. T.

Naujuosius metus ne visi laiko sausio 1 d. net ir mūsų dienose. JAV biudžetiniai metai skaitomi nuo liepos 1 d. Seniau politiniai metai buvo skaitomi nuo kovo 1 d., taip pat nuo šv. Mykolo šventės. Bažnyčia ir dabar liturginius savo metus pradeda advento 1 sekmadeniu, kuris įvairuoja tarp lapkričio 27 ir gruodžio 3 d.

Civiliai Nauji metai dabar skaitomi sausio 1 d. ir jau vadinasi "Kristaus gimimo oktava". Ji yra katalikams privaloma šventė su pareiga išklausti šv. Mišių. Tos šventės paminėjimą darė 567 m. Tours mieste vyskupų suvažiavimas; įsakė, kad tą dieną kunigai laikytų šv. Mišias, o tikintieji jų išklaustų.

Ispanijoje septintam amž. šv. Izidorius rašė apie Kalėdų oktavos šventę. Bizantijos slavų apeigomis sausio 1 d. minimas yra V. Jėzaus apipiaustymas.

Marijonų bendradarbių draugijos amžina narė

A † A

ONA GAUBIENĖ

Gyveno 121 Guild Rd., Brockton, Mass., mirė 1964 m. rugpiūčio 25 d.

Už mirusios vėlę bus atlaikytos dvejios šv. mišios, o bendradarbiai, pavesdami jos sielą Dievo gailestingumui, sukalbės rožančiaus dalį.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Kodėl popiežius vyksta Indijon?** Šv. Tėvas, pranešdamas apie savo kelionę į Indiją Eucharistinio kongreso metu, taip kalbėjo: "Tautų atbudimo akivaizdoje kasdien vis labiau įsitikiname, kad yra mūsų pareiga, pareiga kilusi iš meilės, užmegzti brolišką pokalbį su šiomis tautomis, išreikšti joms Mūsų pagarbą ir meilę, parodyti joms, su koku palankumu Bažnyčia vertina jų teises, siekimus, padrąsinti jų laisvą ir garbingą išsivystymą, einant taikos ir visų žmonių broliškumo keliu, ir taip palengvinti šioms tautoms laisvą priėjimą prie Kristaus... Šita Mūsų kelionė tebus išraiška to didelio dėkingumo, kurį jaučiame visiems praeities ir dabarties misionieriams, savo gyvenimą paaukojusiems Kristui ir jo Evangelijai... Šita kelionė tebus simboliškas įsijungimas į visas šventos Katalikų Bažnyčios misijų pastangas, tebus šių pastangų padrąsinimas ir sustiprinimas, tebus pirmas, skubus atsiliepimas į tą misijų kvietimą, su kuriuo visuotinis Bažnyčios susirinkimas šiandien kreipiasi į visą Bažnyčią, ragindamas, kad kiekvienas ištikimas Bažnyčios narys giliai sau į širdį įsidėtų Kristaus skelbimo rūpestį..." Indija yra viena iš skurdžiausių pasaulio kraštų. Ten dėl nepakankamo maisto ir ligų be laiko miršta labai daug žmonių. Apsilankymo metu Šventojo Tėvo rūpesčiu bus dalinama neturtingiesiems maistas, vaistai ir drabužiai. Amerikos katalikai jau paskyrė 50 tūkstančių dolerių, kuriuos Šv. Tėvas panaudos Indijos vargšų šelpimui.

▼ **Bažnyčia ir misijos.** Šventoji Tikėjimo platinimo kongregacija kreipėsi į Austrijos katalikus su prašymu savo aukomis įkurti tris misijų stotis Afrikos viduryje Bangui vyskupijoje. Austrijos vyskupai, perduodami tą prašymą savo tikintiesiems, priminė kiekvieno kataliko pareigą ne tik tikėjimą išpažinti, bet ir visomis priemonėmis jį skleisti.

Amerikos vyskupai ir vienuolių viršininkai yra pasiuntę beveik 4 tūkstančius misionierių: kunigų, broliukų, vienuolių ir pasauliečių darbuotis Pietų Amerikos misijose.

▼ **Bažnyčia ir mokslas.** Popiežius Paulius VI devynis mokslininkus pakvietė būti Popiežiškos Mokslų Akademijos nariais. Šeši iš jų yra geodezijos ir astronomijos specialistai, du chemijos ir vienas — virologijos. Kilmės atžvilgiu du yra amerikiečiai ir du prancūzai, kiti iš kitur. Šiai akademijai dabar priklauso 64 nariai iš 28 tautų. Devyni apdovanoti Nobelio premijomis.

▼ **Nauji Afrikos šventieji kankiniai.** Kaip jau anksčiau rašyta, spalio 18 d. Šv. Petro bazilikoje, Vatikane, įvyko didelės iškilmės: dvidešimt du Ugandos kankiniai pasauliečiai vyrai paskelbti šventaisiais. Iškilmėse dalyvavo keletas tūkstančių maldininkų iš įvairių Afrikos kraštų. Jų tarpe du šimtai Ugandos katalikų, pasipuošusių tautiniais drabužiais. Šiai Ugandos delegacijai vadavo respublikos ministeris vicepirmininkas.

▼ **Pasmerktas prokomunistinis sąjūdis.** Lenkijos vyskupai savo bendru laišku, kurį parašė kardinolui St. Višinskiui, besąlyginiai pasmerkė lenkų katalikų prokomunistinį "Pax" sąjūdį, kuris iš tikrųjų siekia suskaldyti katalikų vienybę ir palaužti jų pasitikėjimą savo ganytojais.

▼ **Pagalba stokojantiems.** Katalikų vokiečių šalpos fondas "Misereor" panaudojo 250 tūkstančius dolerių, sušelpdamas pietinės Ispanijos vargingąsias sritis.

▼ **Religijos pamokos susirašinėjimu.** Beveik vienas milijonas Jungtinių Amerikos Valstybių gyventojų studijuoja katalikų religiją korespondenciniu būdu. Šias pamokas duoda 50 katalikų mokyklų ir jomis naudojasi įvairaus išsilavinimo ir įvairių socialinių klasių žmonės.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Prel. Paulius Marcinkus**, Vatikano valstybės sekretoriato pareigūnas, Amerikos lietuvis, yra vienas iš svarbiųjų organizatorių popiežiaus Pauliaus kelionės į tarptautinį Eucharistinį kongresą Bombėjuje, Indijoje, šių metų gruodžio mėnesio pradžioje.

• **Memorandumas Lietuvos reikalui.** Prelatas Vincentas Mincevičius parengė išsamų memorandumą apie religijos būklę pavergtoje Lietuvoje Vatikano II visuotinio susirinkimo tėvams.

• **Vysk. V. Brizgys** ruošiasi tiesiog iš Romos vykti į Eucharistinį kongresą Indijoje.

• **Okupuotoje Lietuvoje** spalio 7 d. susisiekimo nelaimėje žuvo kun. Benjaminas Sakavičius, gimęs 1911 m., baigęs Vilkaviškio kunigų seminariją 1934 m. Komunistų buvo ištremtas į Sibirą, vėliau paleistas. Palaidotas Pajevonyje.

• **Lietuvių tėvų diena Putname.** Lapkričio 1 d. N. Pr. Marijos seserys savo vienuolyno sodyboje suruošė Tėvų, reiškia tėvo ir motinos dieną. Tai pirmas ir naujas bandymas. Dienos programa prasidėjo rytinėmis šv. mišiomis ir baigėsi 5 val. švč. Sakramento palaiminimu. Tėvų dieną pravedė prel. V. Balčiūnas.

• **V. Sidzikauskas**, Lietuvos Laisvės Komiteto New Yorke pirmininkas, spalio mėn. lankėsi Europoje, dalyvavo Pabaltijo diplomatų posėdžiuose ir turėjo pasitarimą su vakarų Vokietijos centrinų lietuvių organizacijų atstovais.

• **Kilnūs darbai.** Čikagietė Marija Rupšlauskienė savo mirusio vyro Antano ir savo šeimos atminimui paaukojo 4,500 dol. Aušros Vartų kopyčios altoriui Kolumbijos saleziečių vedamos raupsuotųjų ligoninės koplyčiai. Kita čikagietė iš Brighton Park Mikalina Janušauskienė savo lėšomis išleido į moks-

lus salezietį kun. Mečį Burbą, šiais metais įšventintą į kunigus.

• **A. a. kun. K. Vengro, MIC, atminimas.** Marijonų rėmėjų Chicagos apskritis užprašė šv. mišias už buvusio dvasios vado kun. Kazimiero Vengro vėlę spalio 31 d. marijonų vienuolyno koplyčioje, minint pirmąsias jo mirties metines.

• **Katalikų Federacijos susirinkimas.** Lapkričio 14 d. 10 val. r. Jaunimo centro patalpose, Chicagoje, ALRKF valdyba kviečia tarybos suvažiavimą, kuriame dalyvaus katalikiškų organizacijų ir laikraščių bei žurnalų atstovai. Dienotvarkėje: liturgika, apaštalavimas, Katalikų akcijos fondas ir k.

• **“Rūtos” ratelis Chicagoje.** Marijos aukšt. mokykloje gražiai veikia lietuvių mergaičių “Rūtos” ratelis, kuris šiais metais priėmė 40 naujų narių. Mergaitės savo susirinkimus praveda lietuviškai ir savo veikimu daro pastangas išlaikyti lietuviškumą. Ratelį globoja seselė M. Kristina ir ses. M. Nikola. Mokyklos direktorė ses. M. Salezija, atsilankiusi į naujokių priėmimo iškilmes, pagyrė mergaičių veiklą.

• **Pasaulio lietuvių archyvas** Chicagoje perkeltas į tėvų jėzuitų patalpas. Dabar palengvės jo finansinė padėtis, nes iki šiol reikėjo samdyti patalpas. Archyvą tvarko Vinc. Liulevičius.

• **Kun. Juozas Vaišnora, MIC**, tris mėnesius pabuvojęs JAV, lapkričio mėnesio pradžioje vėl grįžo atgal į Romą, kur jis eina Marijonų vienuolijos gen. prokuratoriaus pareigas ir darbuojasi Vienuolijų kongregacijoje.

▼ **Prof. dr. Juozas Eretas**, specialiai pakviestas iš Šveicarijos, skaitys paskaitą Ateitininkų Sendraugių suvažiavime, kuris įvyks lapkričio 26—29 dienomis Clevelande, Ohio.

TĖVŲ MARIJONŲ DRAUGO NAMAI

6336 SO. KILBOURN AVENUE

CHICAGO, ILL. 60629

1964 m. lapkričio 1 d.

Mielas Prieteli,

šiuo laišku aš noriu Jus pasveikinti Tėvų Marijonų vardu jų metinės šventės Marijos Nekalto Prasidėjimo proga ir pakviesti Jus prisidėti prie giedotinių šv. Mišių novenos, kuria Tėvai Marijonai yra pratę pasiruošti šiai šventei.

Jūsų bendradarbiavimas su Tėvais Marijonais įvairiose srityse įgalina mus šiam pasveikinimui. Tėvai Marijonai, būdami iš esmės religinė organizacija, susitinka su Jumis įvairiuose, ne tik religiniuose, darbuose. Jūsų bendradarbiavimas su mumis yra mums įkvėpimas. Nors galutinis mūsų įkvėpimas yra religinės kilmės. Marija vaidina jame išimtinį vaidmenį.

Tiesa, šiandien ne kartą yra keliamas klausimas, kodėl garbiname Mariją. — Mes norime pasisakyti, kad Marija mums yra įkvėpimas ypač ta prasme, kad ji yra ta vieta žmonijoje, kurioje Dievas rado galimu dalyku susijungti su žmogumi. Ši vieta mus domina, mus įkvėpia ir skatina tą Dievo ir žmonių jungimosi tradiciją laikyti ir tęsti.

Tokia prasme mes suprantame Marijos Nekaltą Prasidėjimą. Jeigu mes šiandien ieškotume paties natūraliojo žmogaus, paties žmoniškojo žmogaus, mes, gal po įvairių apsvylimų, su šiuo ieškojimu atsidurtume prie Marijos. Dėl to ir mūsų pasveikinimas Jums pirmoje eilėje reiškia susitikimą tame žmoniškume.

Pasiaiškindami šį mūsų Marijos garbinimo pagrindą, mes tikimės, kad Jūs prie jo prisidėsite vienokiu ar kitokiu būdu. Norinčius dalyvauti novenoje prašome pažymėti savo laiške pageidaujamas intencijas ir jas pasiųsti mums. Šalia to mes ypač būtume dėkingi, jei Jūs rekomenduotumėte mums jaunesnio ar vyresnio amžiaus žmonių, kurie, kartu su mumis, norėtų ugdyti mūsų visuomenėje vienuolinį gyvenimą.

Su geriausiais linkėjimais Jums asmeniškai ir Jūsų artimiems asmenims.

Tėvas Vytautas Bagdanavičius

Draugo Namų Tėvų Marijonų Vardu